

Zaterdag 14-5-2011 (Lake Louise-Revelstoke 274km)

Vandaag omstreeks half zeven opgestaan, ontbeten, de RV een beetje opgeruimd en nog even snel wat nicotine. Rond half acht reed ik van de campground af in de richting van het meer Lake Louise, de zon scheen lekker en er was geen wolk aan de lucht, dus daarom besloot ik om er nog even snel naartoe te rijden om wat foto's te maken. Daar aangekomen was er geen mens te bekennen dus kon ik nog even mooi genieten van het uitzicht, na wat foto's ben ik terug gegaan naar de RV.

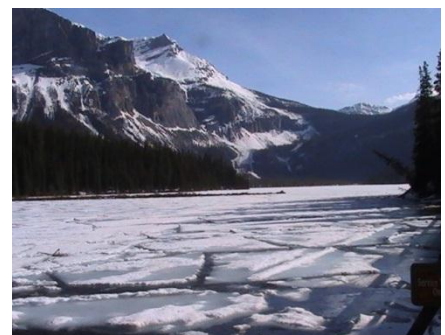
Rond acht uur vertrok ik in de richting van Revelstoke, onderweg had ik nog dingen op het programma om te gaan zien. Aangezien ik rond de 275km zou gaan rijden had ik tijd genoeg. Het eerste wat ik tegen zou komen waren de Spiral Tunnels na ongeveer 23 km. De Spiral Tunnels zijn een aantal spoorwegtunnels die door de

bergen twee keer een rondje maken, in de berg, om het hoogte verschil te overwinnen. Bij een mooi uitzichtpunt kon je de trein de berg in gaan en even later er weer uitkomen

en ging de trein onder zichzelf door, zo lang zijn de treinen in Canada. Toen ik op de P-plaats stond te kijken kwam er net een trein aan, aangezien het wel interessant en wel grappig was om te zien heb ik dit helemaal gefilmd, echter niet wetend dat het ruim elf minuten duurde voordat de trein voorbij was. Na ruim een half uur nog even wat cafeïne en nicotine ben ik weer verder gereden. Op naar het volgende avontuur, dit zou de Natural Bridge zijn in het Yoho National Park ongeveer vijftien minuten rijden. Daar aangekomen de RV op de P-plaats gezet en vandaar was het nog geen vijftig meter lopen of je was al bij de Natural Bridge. Dit is een granieten rots, die in de Kicking Horse River ligt en is uitgesleten en daardoor net op een brug lijkt. Aangezien ik nog vroeg in het jaar was stroomde er niet zoveel water door de rivier, maar het water wat er stroomde dat stroomde ook echt, kon je maar beter niet invallen.

Het was wel mooi om te zien maar niet echt spectaculair dus na een kwartiertje ben ik verder gereden naar Emerald Lake, ongeveer tien km verder. Aangezien dit een gravelweg was deed ik het rustig aan want eigen mocht ik niet op gravelwegen komen met de RV, was dus weer illegaal bezig (maar je moet toch wat als je iets wilt zien). Helaas was het meer ook bevroren, waar ik al bang voor was maar was toch wel een mooie plek om te zien. Ook hier weer zoals de hele vakantie al was... heerlijk rustig

en geen toerist of mens te zien. Bij het meer was ook een koffiehuis en souvenirwinkel, echter deze waren beide dicht, zou wel door het vroege of nog niet gestarte seizoen wel zijn. Hierdoor moest ik dus maar een broodje en koffie doen in de RV, na een klein half uurtje weer terug over de gravelweg naar de hoofdweg richting een echte waterval, wat ongeveer driekwartier rijden zou zijn.

Ik was nog geen twee minuten op de hoofdweg of er staken ineens drie grote elken

(wapiti's) over, ik gauw de RV aan de kant gezet om ze van dichtbij te kunnen bekijken, en het was wel makkelijk geweest om de camera mee te nemen, gemiste kans dus. Na een klein uurtje kwam ik bij de afslag om naar de Wapta Falls te gaan. Op internet had ik al gezien en gelezen dat je alleen vanuit de richting Golden daar in mocht slaan, ik ging richting

Golden, officieel mocht ik niet linksaf omdat er een dubbele doorgetrokken streep was (zoals op de meeste wegen). Ik had weer geluk dat er geen verkeer was dus kon ik de gok wel nemen om linksaf te slaan. Ook dit was weer een gravelweg en aangezien ik geen tijd had (lees geen zin) om ruim 5km te gaan lopen besloot ik om maar met de RV verder te rijden. Na ruim 5km kwam ik op een P-plaats aan en kon ik niet verder rijden. Na geparkeerd te hebben zag ik een bord dat het naar de Wapta Falls nog 2,5km lopen was, dat was dan nog te doen dacht ik. M'n wandelschoenen aangedaan en toen

het volgende probleem.....alleen in je ééntje, door het bos lopen werd sterk afgeraden wat ik gelezen had, dit in verband met beren. Na de nodige nicotine had ik moet genoeg verzameld om het toch maar te gaan doen. Aangezien de Wapta Falls de 2e, wat watervolume, van Canada is wou ik deze toch echt heel graag zien. Toen ik door het bos liep vond ik het best wel spannend.....als ik nu maar geen beer tegen kwam. De hele tijd dat ik in Canada ben wil ik beren zien, maar nu toch liever niet. Na ongeveer 20 minuten hoorde ik de waterval en even later kwam ik bij een uitzichtpunt waar je een eind beneden je de Wapta Falls zag. Het hoogteverschil valt wel tegen en is slechts 45m en de breedte ongeveer 80m. Wat een geluid!! En wat een gevoel!! Dit was pas een waterval!! Ik zag dat het pad verder naar beneden liep en ben het dus verder naar beneden gevolgd, tot ongeveer twee derde waar ik me bedacht dat ik ook weer omhoog moest en ik kon niet zien waar het pad helemaal heen ging. Ik besloot dus om maar via de snelste weg te gaan.....over het hek dus. Dit ging prima en snel daarna was ik beneden. Ik stond ongeveer 100m van de waterval af en ik werd nog nat van het opspattende water. Dit was zeer indrukwekkend, wat voel je je dan klein en besef je dat de mens maar een klein nietig

wezentje is als je bij zo'n grote waterval staat. Na een half uur had ik het wel gezien en begon ik ook behoorlijk nat te worden, ondanks dat het heerlijk weer was.

Omstreeks elf uur was ik weer terug bij de RV, nog even snel koffie en peukje doen en toen weer verder. Iets over twaalf uur ben ik net buiten Golden wezen eten Golden, niets bijzonders in een wegrestaurant een broodje met warmvlees met chilibonen en uien, smaakte bijzonder goed. Het was natuurlijk weer een hele hap want kleine hapjes en drankjes kennen ze net als de Amerikanen niet. Na het eten ben ik verder gereden in de richting van Revelstoke, onderweg had ik nog drie dingen op het programma staan. Na ongeveer 75km zou ik bij de Rogers Pas komen waar ook een info centrum was waar je kon zien wat men nodig had om de pas over te komen, ook met de spoorlijn. Een week voor vertrek naar Canada was deze pas nog afgesloten voor verkeer ivm de hoeveelheid sneeuw die er nog lag. Onderweg hier en daar nog even gestopt voor wat foto's. Toen ik bij de Rogers Pas, op 1330m, aankwam was het info centrum dicht, je kon er ook niet bij komen omdat er nog een hoop sneeuw lag, de weg was wel goed begaanbaar. Ondertussen was ik aangekomen in het Glacier National Park. Aangezien er verder niets bijzonders te zien was ben ik verder gereden. Na ongeveer 40km kwam ik bij het Canada Giant Cedars Boardwalk, dit is een trail dat tussen gigantische grote Ceders door loopt.

De Boardwalk ligt aan de rand van Revelstoke national Park. Daar aangekomen was het pad gesloten ivm werkzaamheden en sneeuw, aangezien ik niemand zag die aan het werk was en er een klein beetje sneeuw lag besloot ik om toch maar het pad te volgen. Het pad bestond uit een planken pad dit ter bescherming van de natuur en kleine plantjes die daar groeiden. Plotseling zag ik tussen de bomen door een kleine zwarte beer die in een grote ceder aan het klimmen was, was nog net op tijd om snel een foto te maken. De beer vond dat kennelijk niets en liet zich uit de boom zakken en rende de struiken in uit het zicht.

Was dus toch wel goed van me om toch het pad te bewandelen ondanks dat het gesloten was, pikte ik dus mooi mee. Na ruim een half uur had ik het pad gelopen en alles wel gezien en ben weer verder gereden. Toen ik bij de RV nog even wat deed aan m'n nicotine gehalte zag ik verschillende auto's en RV's aankomen rijden die ook het pad op wilden, echter toen ze het bord zagen dat het pad afgesloten was reden ze weer verder, toch wel zonde voor ze (haha).

Hierna ben ik weer verder gereden naar het Skunk Cabbage Boardwalk zo'n kleine 5km verderop (ook aan

de rand van Revelstoke National Park). Ook hier stond een groot bord dat het was afgesloten, echter mijn ervaring vertelde me om toch maar eerst te gaan kijken voordat ik verder reed, het was immers mooi weer en had tijd genoeg. Al snel kwam ik er achter dat er niets aan de hand was en dat het pad, op een kleine sneeuwhoop na, gewoon beloopbaar was. (ook hier reden de meeste mensen langs toen ze het bord zagen) Toen ik daar liep leek het wel of ik een coffeeshop inliep, zeker als je je ogen dicht deed. Wist niet dat er planten bestonden die zo erg naar wiet roken. Het was ook wel een mooie blom om te zien. Verder was het pad niet zo speciaal en na een klein half uurtje had ik het wel gehad en ben weer verder gereden in de richting van Revelstoke waar ik zou overnachten.

Na een kleine 25km kwam ik aan bij de KOA campground in Revelstoke, hier een plaats gereserveerd voor de nacht, en aangezien het redelijk vroeg was, omstreeks vijf uur, besloot ik om nog naar de Revelstoke dam te gaan, hoefde ik dat de volgende ochtend niet meer te doen. Zo gezegd zo gedaan en na een klein kwartiertje was ik

bij de Revelstoke dam. Deze was zo'n 75m hoog en was zeer indrukwekkend, helaas was het visitor centre gesloten (ging pas twee weken later open, was wel jammer) Na ruim half uur een beetje ronde gelopen te hebben en wat foto's besloot ik om in Revelstoke wat te gaan eten, na zo'n lange dag begon m'n maag te roepen van honger!

Ik had gezien dat je in Revelstoke een redelijk goed steakhouse zou hebben (Bad Pauls Roadhouse Grill), dus die wou ik wel uitproberen dus naar Revelstoke en opzoek naar het restaurant. Daar had ik niet veel tijd voor nodig en vond het restaurant redelijk snel, het was nog steeds mooi weer en redelijk warm dus besloot om lekker op het terras in de zon te gaan zitten. Aangezien ik de enigste was werd ik snel geholpen door een leuke en enthousiaste meid. Ik bestelde natuurlijk een grote steak, die me zeer goed smaakte en natuurlijk weer net iets te veel was. Al met al was het een goed en leuk restaurant.

Hierna nog even door het centrum van Revelstoke gelopen en toen weer richting de campground.

Nog even koffie gemaakt en de foto's bekeken, nog wat gelezen en vroeg naar bed. Was weer een indrukwekkende en mooie dag geweest, veel gedaan en gezien.

